

Onze Nieuwe Burgemeester.

Column Frans Weisglas in de “ Floorshow “, café Floor Rotterdam, 26 October 2008.

Als ik Barack Obama was had ik vorige week Ahmed Aboutaleb gefeliciteerd met zijn komende benoeming tot Burgemeester van Rotterdam. Want deze benoeming is , binnen de Nederlandse context , even historisch en spectaculair als de waarschijnlijke verkiezing van Obama tot President van de Verenigde Staten .

Aboutaleb werd 47 jaar geleden geboren in Beni Sidel in het Rifgebergte in Marokko en wordt nu de eerste Burgemeester met deze achtergrond in de tweede stad van Nederland. Dat is spectaculair, al was het maar omdat in Rotterdam ruim zes jaar geleden ook de opmars van Pim Fortuyn begon.

Als Rotterdammer ben ik blij met mijn nieuwe Burgemeester. In Amsterdam heeft Aboutaleb als wethouder aangetoond een moedig en doortastend bestuurder te zijn, die als het erop aankomt zijn eigen koers vaart. En toen Theo van Gogh werd vermoord kwam het erop aan. Hij is ook een beminnelijk en stijlvol man.. Met een hoffelijkheid waaraan sommigen die vooraan staan om hem louter om zijn achtergrond te bekritisieren een voorbeeld kunnen nemen .

Zijn benoeming is goed voor het oplossen van een van de grootste problemen in de stad: de tegenstelling tussen de verschillende bevolkingsgroepen; het integratieprobleem. Maar er zitten ook risico,s aan Aboutalebs benoeming. Dat bleek al deze week toen Marco Pastors zei dat Aboutalebs opvattingen over integratie dichter bij Leefbaar Rotterdam dan bij de PvdA staan. Ik ben er van overtuigd dat de nieuwe Burgemeester niet in deze valkuil zal lopen , maar zijn eigen koers zal varen. Met het varen van die eigen koers, op de wijze waarop hij dat ook in Amsterdam deed, kan Aboutaleb de bruggenbouwer zijn waar de stad behoefte aan heeft.

Dat brengt wel een ander risico met zich mee en dat is dat sommige Marokkanen zich van hem af, zelfs tegen hem zullen keren, omdat hij niet voldoende “ hun man “ is. Maar natuurlijk wordt Aboutaleb geen vertegenwoordiger van welke groep dan ook. Ook niet van de PvdA trouwens ! Nee, ik ben er van overtuigd dat juist hij de burgemeester van alle Rotterdammers kan worden.

Er zijn overigens meer belangrijke problemen en grote onderwerpen in Rotterdam dan het integratieprobleem, al is veel daarop te herleiden. Rotterdam is een stad met twee kanten en vele gezichten. Het is de grootste havenstad van Europa en het bruisend economisch hart van Nederland. Het is een stad die onze hoofdstad kan evenaren als cultureel centrum van het land, waarbij onder meer de architectuur eruit springt. Maar het is ook de stad van nog steeds te grote onveiligheid en drugsproblematiek. Het is de stad van Manhattan aan de Maas en van het Afrikaanderplein. Het is de formidabele taak van een burgemeester van deze stad oplossingen te vinden voor de grote problemen van de stad , om sturing te geven aan de grote onderwerpen en om het gezicht te zijn van Rotterdam, in de stad, in het land en in het buitenland. Bram Peper en Ivo Opstelten hebben dat, elk op hun eigen wijze, op bewonderenswaardige wijze gedaan. Ik ben ervan overtuigd dat Ahmed Aboutaleb, met zijn kennis en inzicht, maar vooral door zijn bijzondere persoonlijkheid, dat ook zal gaan doen in de komende zes jaar.

Met een ding zou Obama Aboutaleb niet hebben gefeliciteerd . Dat is de procedure waarmee hij Burgemeester wordt. Het is een stap vooruit dat dit soort benoemingen niet meer worden bekostigd in de Haagse achterkamertjes, maar het stemt niet tot vreugde dat deze nu zijn vervangen door de achterkamertjes van de vertrouwenscommissie, in dit geval de gelagkamer van hotel de Keizerskroon in Apeldoorn, waar de commissie in het geheim bijeen kwam. Wat zou het mooi zijn geweest als Aboutaleb, van Sluis, Leers en nog een paar andere kandidaten van dit kaliber in het openbaar een verkiezingscampagne hadden gevoerd en zich dan aan het oordeel van de Rotterdamse bevolking hadden onderworpen. Maar door die ene stem in de Gemeenteraad hebben wij dat referendum helaas niet gekregen .

Maar ook zonder directe verkiezing door de bevolking of een referendum zou het beter en transparanter zijn geweest wanneer tenminste de door de vertrouwenscommissie geselecteerde eerste drie, vier of vijf kandidaten zich in het openbaar aan de gemeenteraad hadden gepresenteerd, waarna een (geheime)stemming had plaats gevonden. Zo gaat het in de Tweede Kamer sinds mijn verkiezing tot Voorzitter ! En dat heeft die verkiezing democratischer gemaakt en de Voorzitter meer gezag verleend.

Een heel merkwaardig onderdeel van de huidige procedure is trouwens de rol van de Commissaris van de Koningin. Deze zou zich toch hoogstens moeten beperken tot het voorselecteren van kandidaten op procedurele gronden en zou niet om welke andere reden dan ook een kandidaat moeten kunnen tegenhouden om voor de vertrouwenscommissie te verschijnen. Eigenlijk is de hele rol van de Commissaris in deze procedure overbodig.

Maar eind goed al goed: Rotterdam kan blij zijn met Ahmed Aboutaleb en Aboutaleb kan blij zijn met Rotterdam !